

cions oficials, es poden atorgar fins a 4 punts. Cursos valorables amb caràcter general: Curs de llengua catalana acreditatiu de coneixements equiparables al nivell C o superior, o certificat d'aquests nivells: 2 punts».

Altres àmbits

En relació amb la resta de Departaments de la Generalitat no afectats pels apartats anteriors, cal destacar l'Ordre de 7 de juliol de 1989 (DOGC núm. 1177, de 4 d'agost), de creació d'una Comissió de Treball en el si del Consell de Treball de Catalunya, amb les funcions de seguiment de les actuacions de normalització lingüística en l'àmbit laboral, i el Decret 210/1989, d'1 d'agost (DOGC núm. 1195, de 18 de setembre), pel qual es regula la professió de guia de turisme. L'article 4 d'aquest decret estableix que «Els guies de turisme han d'utilitzar les dues llengües oficials de Catalunya i els idiomes estrangers dels quals hagin obtingut l'habilitació».

I.2. ESTAT ESPANYOL (BOE DE JULIOL A DESEMBRE DE 1989)

per Joan Ramon SOLÉ I DURANY

Cultura

En aquest àmbit cal esmentar el Reial Decret 1282/1989, de 28 d'agost (BOE núm. 259, de 28 d'octubre), d'ajuts a la cinematografia. En el punt 6 d'aquesta disposició s'entén per pel·lícula espanyola: «La realitzada per un productor espanyol o comunitari establert a Espanya, sempre que hi concorrin les condicions següents: (...) c) Que la pel·lícula es realitzi en la seva versió original en castellà o en qualsevol de les altres llengües espanyoles».

Funció pública

En aquest àmbit cal destacar, per la seva referència a coneixements lingüístics i pel que fa a les possibilitats que aquesta dona a les llengües diferents del castellà, l'Ordre de 24 d'octubre de 1989 (BOE núm. 259, del 28), per la qual, amb caràcter provisional, es desenvolupen les previsions contingudes en el Reglament d'Ingrés, Formació, Promoció i Perfeccionament de Funcionaris del Cos Nacional de Policia. L'article 7.c, al final, estableix la possibilitat que un opositor pugui realitzar amb caràcter voluntari un exercici de coneixement d'idiomes, diferents del triat obliga-

tòriament (francès o anglès), referits als que s'estableixin a cada convocatòria, el qual exercici podrà servir per millorar la seva puntuació en la prova de coneixements fins a un màxim de tres punts per idioma. En aquest sentit sembla probable que les llengües espanyoles oficials diferents del castellà apareguin com a puntuables mitjançant la prova voluntària prevista, ja que com vam anotar en la crònica anterior una convocatòria d'oposició de 6 de febrer de 1989 va incloure el català, el gallec i l'èuscar entre els idiomes examinables. Aquesta previsió positiva no ha estat reproduïda, però, en l'Ordre de 5 d'octubre de 1989 (BOE núm. 251, del 19), per la qual s'estableix el barem de mèrits per a la provisió de llocs de treball pel procediment de concurs general de mèrits en el Cos Nacional de Policia. Certament aquesta ordre, que podia haver aprofitat les previsions idiomàtiques amb vista a la incorporació europea per facilitar també l'exercici per part dels ciutadans espanyols dels drets lingüístics constitucionalment reconeguts, no ho ha fet així i només preveu la valoració com a mèrit (apartat 3.6) per servei «en Unitats on s'utilitzi qualsevol dels idiomes oficials dels Estats membres de la Comunitat Econòmica Europea, excepte el castellà. Els funcionaris, dins d'aquest apartat, hauran d'estar en possessió del títol oficial de l'idioma corresponent o, si no n'hi ha, superar les proves que s'estableixin».

En un altre sentit, com en les convocatòries anteriors, i tal com vam comentar en la crònica precedent, el Ministeri per a les Administracions Públiques continua recollint una referència lingüística en les seves convocatòries d'un tenor que difícilment pot garantir l'exercici dels drets lingüístics dels ciutadans. Recordem que aquesta clàusula diu el següent:

«En compliment del que disposa l'article 19 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de Mesures per a la Reforma de la Funció Pública, el Ministeri per a les administracions públiques, a través de l'Institut Nacional d'Administració Pública i en col·laboració amb els centres de formació de funcionaris competents en cada cas, vetllarà per la formació dels aspirants seleccionats en el domini de la llengua oficial de la comunitat autònoma en la qual obtinguin destinació, un cop nomenats funcionaris de carrera».

Troblem aquest text en les Ordres de 6 de juliol de 1989 (BOE número 166, del 13), per les quals es convoquen proves selectives per a l'ingrés en el cos de metges de la sanitat nacional i en l'escala d'ajudants tècnics sanitaris de l'AINSN, respectivament. També l'hem trobada en les resolucions de 28 d'agost de 1989 (BOE núm. 210, de 2 de setembre), per les quals es convoquen proves selectives per a l'ingrés en l'Escala d'Analistes i Operadors de Laboratori de l'INTA, i per a l'ingrés en l'Escala de Delineants d'Organismes Autònoms del Ministeri de Defensa, respectivament. Així mateix, en les Resolucions de 20 de setembre de 1989 (BOE núm. 231, del 26, i 232 del 27), per les quals es convoquen proves selectives extraor-

dinàries per a l'ingrés en el Cos Especial Tècnic d'Ajudants de Meteorologia, en l'Escala d'Oficials de Radiocomunicació del Servei de Vigilància Duanera, en el Cos de Professors d'Educació General Bàsica d'Institucions Penitenciàries i en el Cos Especial de Controladors de la Navegació Aèria, respectivament. Encara, van incloure la mateixa previsió les Resolucions de 6 de novembre de 1989 (BOE núm. 270, del 10, i 273, del 14), per les quals es convoquen proves selectives per a l'ingrés en el Cos d'Estadístics Facultatius i en el Cos Especial Facultatiu de Meteoròlegs, i proves selectives extraordinàries per a l'ingrés en el Cos d'Enginyers de Camins, Canals i Ports i en el Cos d'Enginyers Tècnics d'Obres Públiques.

Menys respectuós és encara el Ministeri d'Economia i Finances, ja que la Resolució de 29 de setembre de 1989 (BOE núm. 244, d'11 d'octubre), per la qual es convoquen proves selectives per nomenar funcionaris interins dels Cossos d'Arquitectes Tècnics de la Hisenda Pública en el Centre de Gestió Cadastral i Cooperació Tributària, tot i incloure places per a tots els Països Catalans, no fa cap referència a coneixements lingüístics.

Administració de Justícia

Pel que fa a la valoració de coneixements lingüístics continguda per a la provisió de places de comunitats autònomes amb doble oficialitat lingüística, observem que s'hi preveu, com en convocatòries anteriors, la concessió de sis anys d'antiguitat, a més de la que tingui, al funcionari que acreditï mitjançant una certificació oficial el coneixement oral i escrit de la llengua pròpia. Aquesta valoració de la llengua la trobem en els concursos de trasllat següents:

— Ordre de 15 juny de 1989 (BOE núm. 167, de 14 de juliol), per a la provisió de places vacants de Jutjats de menors entre secretaris judicials de la segona i tercera categoria.

— Ordre de 28 d'agost de 1989 (BOE núm. 208, del 31), per a la provisió de places vacants de la categoria tercera del Cos de Secretaris Judicials.

— Ordre de 28 d'agost de 1989 (BOE núm. 208, del 31), de la categoria segona del cos de secretaris judicials.

— Ordre de 16 d'octubre de 1989 (BOE núm. 250, del 18), de places de nova creació de la categoria segona del Cos de Secretaris Judicials.

— Ordre de 30 d'octubre de 1989 (BOE núm. 274, de 15 de novembre), de la categoria segona del Cos de Secretaris Judicials.

— Ordre de 15 de novembre de 1989 (BOE núm. 280, del 22), per a la provisió de places vacants de la categoria tercera del Cos de Secretaris Judicials.

Igualment es merita el coneixement de la llengua pròpia del territori de destinació en l'Ordre de 2 d'octubre de 1989 (BOE núm. 250, del 18), per la qual s'anuncia concurs de trasllat la provisió de determinats llocs de treball en els centres que s'esmenten entre Oficials, Auxiliars i Agents de l'Administració de Justícia, però aquesta hi al·ludeix de forma indirecta, és a dir, remetent-se i citant l'article del Reglament Orgànic respectiu que fa referència a aquesta valoració.

El Ministeri de Justícia, però, només avalua aquest coneixement en els concursos de trasllat i no en els processos de selecció tant els lliures com els de promoció interna. Així, no fa cap referència al coneixement de l'idioma propi respectiu, tot i incloure places de destinació en territoris amb dues llengües oficials, l'Ordre de 25 de setembre de 1989 (BOE número 251, de 19 d'octubre), per la qual es convoquen proves selectives per a la promoció a la segona categoria del Cos de Secretaris de l'Administració de Justícia entre Secretaris de la tercera categoria.

Ensenyament

En relació amb aquest àmbit cal esmentar les disposicions següents:

— Reial Decret 895/1989, de 14 de juliol (BOE núm. 171, del 19), pel qual es regula la provisió de llocs de treball a centres públics de Pre-escolar, EGB i Educació especial. Article 6: «En les convocatòries per a llocs ubicats en comunitats autònomes la llengua pròpia de les quals tingui el caràcter d'oficial es podran establir els requisits legalment exigibles per raó de la cooficialitat de les llengües». La divisió de les places de llengua catalana per comunitats autònomes sembla impossibilitar l'accés a les unes per part dels qui són aptes per a les altres. Article 17: «6. Per a llocs d'Educació General Bàsica, Filologia; Llengua catalana: Llicenciat en Filologia catalana, Diploma de «Mestre de català». Altres titulacions equivalents, d'acord amb l'Ordre de 28 de maig de 1981 del Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya.

»7. Per a llocs d'Educació General Bàsica, Filologia; Valencià: Diploma de Mestre de valencià. Diplomatura en Escola Universitària del Professorat d'EGB, especialitat de valencià. Haver ingressat en el cos de professors d'EGB, per l'especialitat de valencià. Llicenciat en Filologia Valenciana.

»8. Per a llocs d'Educació General Bàsica, Filologia; Llengua catalana, Illes Balears: Llicenciat en Filologia Catalana. Professor de Llengua catalana en les Illes Balears».

En canvi, al punt 5 trobem un únic bloc de llicenciatures per a llocs d'Educació General Bàsica, Filologia: Llengua castellana.

L'apartat tercer de l'Ordre de 9 d'octubre de 1989 (BOE núm. 249, del 17), per la qual s'estableixen normes procedimentals aplicables als concursos de trasllats, general, restringit a localitats de més de 10.000 habi-

tants, d'Educació Pre-escolar i d'Educació Especial, del Cos de Professors d'Educació General Bàsica, que es convocaren durant el curs 1989-90, té una previsió similar a la de l'anterior Reial Decret: «En les convocatòries específiques d'aquelles comunitats autònomes la llengua pròpia de les quals tingui caràcter oficial es podran establir els requisits legalment exigibles per raó de la cooficialitat de les llengües. Els mateixos requisits els podrà establir el Ministeri d'Educació i Ciència per a places de les comunitats autònomes de les Illes Balears i Navarra.»

Etiquetatge

Com a normativa internacional que toca un aspecte molt concret de l'etiquetatge, i encara que aquesta norma no afecti el gran públic, recollim l'Instrument de ratificació de l'Acord Europeu relatiu a l'intercanvi de substàncies terapèutiques d'origen humà (BOE núm. 165, de 12 de juliol), fet a París el 15 de desembre de 1958, i del Protocol addicional fet a Estrasburg el 29 de setembre de 1982 i obert a l'acceptació l'1 de gener de 1983, que, referint-se (part I.A) a l'etiquetatge, diu que «Tot recipient o accessori anirà proveït, abans de la seva expedició, d'una etiqueta en francès o anglès, redactada segons el model corresponent, que figura en els annexos Z i 10 del Protocol present».

Com ja resulta insistentment habitual, i va fer també una resolució semblant de 20 de març de 1987 (veure la *Crònica* del número 10), la Resolució d'11 de setembre de 1989 (BOE núm. 222, del 16), per la qual es regula la realització de processos d'investigació controlada de reactius per a la detecció de marcadors d'infecció per virus humans de la família «retroviridae», entre ells els associats a la Síndrome d'Immunodeficiència Adquirida (SIDA), obliga, en el seu apartat quart, a utilitzar el castellà en les dades del material de condicionament dels reactius objecte d'investigació.

Radiotelevisió

També és insistent la imposició del castellà en qualsevol altre àmbit en què es demani la presentació de documentació, com anem denunciant al llarg d'aquestes cròniques, i així el Reial Decret 1066/1989, de 28 d'agost (BOE núm. 212, de 5 de setembre), pel qual s'aprova el Reglament de desenvolupament de la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'Ordenació de les Telecomunicacions, en relació amb els equips, aparells, dispositius i sistemes a què es refereix l'article 29 de l'esmentat text legal, estableix, en el seu article 11, l'obligatorietat de presentar en castellà (ja no s'utilitza l'eufemisme «llengua espanyola oficial de l'Estat») una memòria tècnica que cal presentar en els tràmits que s'estableixen.

Registre civil

Pel que fa a aquest àmbit cal destacar l'Ordre de 20 de juliol de 1989 (BOE núm. 219, de 13 de setembre), sobre determinats models de fe de vida i estat i certificacions en extracte i literals de les actes del Registre. L'exposició de motius justifica la publicació d'aquesta ordre tant pel temps transcorregut des de l'aprovació dels models anteriors (1958) «com per la necessitat de respectar la cooficialitat constitucional amb el castellà de les altres llengües espanyoles». Precisament aquesta Ordre complementa la de 26 de maig de 1988, referenciada a la *Crònica* del número 12, abraçant ara tota la documentació externa que genera el Registre Civil. No s'han aprovat encara, però, i no sembla tampoc que hi hagi la intenció de fer-ho, els models bilingües dels llibres d'assentaments del registre esmentat. L'Ordre de 20 de juliol de 1989 sí que inclou, encara que no ho digui el títol, la bilingüització dels llibres de família. Com dèiem en comentar l'Ordre de 26 de maig de 1988, en la que citem ara els redactors de la versió catalana dels documents també han procurat que aquesta sigui utilitzable sense cap modificació a les tres comunitats autònomes on la llengua catalana, amb aquest nom o amb el de valenciana, és oficial. Novament una bona entesa i col·laboració entre l'Estat i aquestes comunitats autònomes ha fet possible evitar la disgregació de models lingüístics per a la nostra llengua comuna. La cautela de no esmentar el nom de les versions lingüístiques, que va tenir l'Ordre de 1988 per tal d'evitar els problemes de denominació legal de la llengua catalana, ha estat en certa manera eliminada en la de 1989 pel fet que l'article 4 d'aquesta Ordre cita explícitament quines llengües inclou.

L'Ordre de 19 d'octubre de 1989 (BOE núm. 258, del 27), difereix el terme d'entrada en vigor en els Registres Consulars dels models aprovats per l'Ordre de 20 de juliol de 1989, a l'1 de gener de 1990.

Normativa internacional

En aquest àmbit cal destacar la publicació de l'Instrument d'Adhesió d'Espanya, de 13 de juliol de 1989, al Tractat de Cooperació en matèria de Patents (PCT), elaborat a Washington el 19 de juny de 1970, esmenat el 2 d'octubre de 1979 i modificat el 3 de febrer de 1984, i al seu Reglament d'execució, que publica íntegrament el BOE núm. 267, de 7 de novembre de 1989. Tant en el tractat com en el reglament apareixen nombroses disposicions que fan referència al règim lingüístic de les patents internacionals, la seva sol·licitud, aspectes relatius a la traducció de documentació, etc.

